

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoPr/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115215944
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6115215944.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobkyne I. C. P., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P., H. XXX/X, právne zastúpenej Advokátska kancelária - JUDr. Alexandra Skybová, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava, IČO: 50 767 526, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, IČO: 42 499 500, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Cpr/4/2015-421 z 04. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu č. k. 13Cpr/4/2015 - 421 zo dňa 04. 10. 2021 vo výroku, ktorým žalobkyňa uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške (druhý výrok) p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým uznesením rozhodol o trovách konania tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyňu náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 88,18 % (prvý výrok). Ďalej žalobkyňa uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 % (druhý výrok). Posledným výrokom rozhodol o trovách odvolacieho konania, ktoré priznal žalobkyňu voči žalovanému v rozsahu 100 % (tretí výrok).

2. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozhodnutím rozhodol o trovách konania potom, ako Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14CoPr/4/2015 - 389 zo dňa 06. 07. 2020 zrušil jeho rozsudok č. k. 13Cpr/4/2015 - 389 zo dňa 16. 07. 2020 vo výroku, ktorým rozhodol o trovách konania tak, že tieto stranám sporu nepriznal (štvrtý výrok) a to na základe odvolania podaného zo strany žalobkyne.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1, § 391 ods. 2, § 262 ods. 1, § 396 ods. 1 až 3, § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Uviedol, že ohľadne nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v časti určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru (ďalej „prvý nárok“) bola úspešná žalobkyňa v celom rozsahu. Vo vzťahu k nároku na náhradu mzdy (ďalej „druhý nárok“) bola žalobkyňa iba čiastočne úspešná, pretože sa pôvodne domáhala náhrady mzdy za obdobie od 13. 07. 2015 až do času, keď jej žalovaný umožní pokračovať v práci, alebo do času rozhodnutia súdu o skončení pracovného pomeru, no počas sporu žiadala priznať náhradu mzdy za obdobie od 13. 07. 2015 do 13. 04. 2016 a vo zvyšnej časti zobrala žalobu späť bez udania dôvodu. Okresný súd určil, že pracovný pomer skončil dňa 20. 05. 2016 a dospel k záveru, že žalovaná (správne malo byť žalobkyňa - poznámka odvolacieho súdu) zavinila zastavenie konania v časti o náhradu mzdy za obdobie od 14. 04. 2016 do 20. 05. 2016. V časti náhrady mzdy tak žalobkyňa nebola úspešná v rozsahu 11,82 % a v tejto časti bola povinná znášať trovy

konania protistrany v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Čistý úspech žalobkyne vzhľadom na jej druhý nárok bol 76,36 % (88,18 % - 11,82 %). Celkový čistý úspech žalobkyne z oboch uplatňovaných nárokov potom predstavoval 88,18 % (100 % z prvého nároku + 76,36 % z druhého nárok = 176,36% : 2). V tomto rozsahu bol teda žalovaný povinný žalobkyni v súlade s § 255 ods. 2 CSP nahradiť trovy konania (prvý výrok). Vzhľadom na plný úspech žalovaného v konaní o vzájomnej žalobe uložil žalobkyni povinnosť nahradiť mu trovy konania vzájomnej žaloby v rozsahu 100 % (druhý výrok). Taktiež rozhodol o trovách predchádzajúceho odvolacieho konania tak, že ich náhradu priznal v celom rozsahu žalobkyni (tretí výrok).

4. Proti druhému výroku rozhodnutia okresného súdu, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 % podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku zmenil tak, že stranám sporu náhradu trov konania o vzájomnej žalobe nepriznáva.

5. Odvolací dôvod vymedzila podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Podľa názoru žalobkyne návrh žalovaného, ktorým sa domáhal určenia, že od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnával, nemožno považovať za vzájomnú žalobu podľa § 147 CSP, pretože sa nejednalo o prejav vôle, ktorým by sa žalovaný domáhal iného spôsobu usporiadania ako žalobkyňa. Uviedla, že nemohla byť splnená podmienka na uznanie ani najmenšieho úspechu žalovaného vo veci, pretože v kontradiktórnom konaní musí úspechu vo veci bezpodmienečne zodpovedať neúspech jeho procesného odporcu. V danom prípade mal súd prvej inštancie aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania vzájomnej žaloby ustanovenie § 257 CSP. Rozhodnutie považovala za neprímerané tvrdé, keďže náhradu mzdy si uplatňovala len za obdobie počas, ktorého jej pracovný pomer trval, pričom si bola vedomá, že jej pracovný pomer mohol trvať len do právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku. Namietala, že nemôže niesť zodpovednosť za to, že žalovaný s ňou neplatne skončil pracovný pomer a toto svoje pochybenie sa snažil dodatočne urovnať práve vzájomnou žalobou.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 CSP, preskúmal vec podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených odvolaním podľa § 380 CSP, v spojení s § 381 CSP, bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 % (druhý výrok), podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Odvolací súd konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana, ktorá v konaní uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré jej vznikli vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom

ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

13. Námietka žalobkyne, že v danom prípade sa nejednalo o vzájomnú žalobu, nebola dôvodná.

14. Okresný súd rozsudkom č. k. 13Cpr/4/2016 - 389 zo dňa 16. 07. 2020 okrem iného určil aj to, že od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu ďalej zamestnával a pracovný pomer skončil dňom 20. 05. 2016 (tretí výrok). Tento výrok nadobudol právoplatnosť dňa 26. 08. 2020.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že o takomto nároku žalovaného mohol súd rozhodnúť len na základe jeho návrhu, daný návrh bol nepochybne vzájomnou žalobou, pričom žalobkyňa tento nárok počas konania pred súdom prvej inštancie ani nenamietala. Keďže prvoinštančný súd vyhovel tomuto návrhu žalovaného, potom správne rozhodol o trovách konania v súvislosti s daným návrhom v súlade s § 255 ods. 1 CSP, ak ich v plnom rozsahu t. j. 100 % priznal plne úspešnému žalovanému, ktorý podal vzájomnú žalobu. Okresný súd aplikoval pri rozhodovaní o trovách konania vzájomnej žaloby zásadu úspechu, podľa ktorej strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné, a to ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezbuva ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane.

16. Len v prípade existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada súd jednak k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ale rovnako je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci, hoci nie v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Je však nutné prihliadnúť aj na pomery druhej strany sporu. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania ako neprímerane tvrdé, je na mieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP. Súčasťou judikatúry je konštatovanie, že toto ustanovenie „nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania“ (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/ 17/2009, zo dňa 28. 01. 2010).

17. V danom prípade žalobkyňa nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, teda nepriznanie náhrady trov konania inak úspešnej strane.

18. Odvolací súd na záver dodáva, že napriek tomu, že žalovaný bol v konaní o vzájomnej žalobe úspešný, podaním zo dňa 11. 10. 2021 si v súvislosti so vzájomnou žalobou neuplatnil žiadne trovy, lebo mu žiadne trovy nevznikli. Uvedená skutočnosť však žiadnym spôsobom nemá vplyv na správnosť záveru okresného súdu, ktorý druhým výrokom priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. Okresný súd v samostatnom uznesení o výške náhrady trov konania bude o nich rozhodovať vzhľadom na uvedené podanie žalovaného, ktorým si však trovy vzájomnej žaloby neuplatnil.

19. Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keďže v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný

žalovaný, preto by mu zásadne prináležal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, nakoľko sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Z daných dôvodov odvolací súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.